Μ. Γ. Γεδεών: Ἀπομνημονεύματα χρονογράφου. Ἀθῆναι 1932

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΩΜΑ

(ἐξ Ἀθύρα (Μεγ. Τσεκμετζέ))

Μετὰ τὸν Γαβριηλίδην προσηλώθη εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα («Θράκην»?) συντάκτης ὁ ἐξ Ἀθύρα (Μεγάλου Τσεκμετζέ) Παναγιώτης Θωμᾶ, κάλλιστος στιχουργός, ἀλλ' ἀλαζών, ὑπέρογκος, καὶ κακεντρεχὴς ἄνθρωπος.

Ὁ [illegible] τὸν 7βριον 1884, ἐξέδωκεν ἐν τῷ Νεολόγῳ Κ/Π. ἀνταποκρίσεις ἐξ Ἁγίου Ὄρους ὡραῖα γεγραμμένας, συγκινηθεὶς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Νικολαΐδου καὶ μὲ ἠρώτησε περὶ τῆς [illegible] αὐτοῦ. Ἐπεδοκίμασα μὲν αὐτήν, ἐδήλωσα δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ θὰ γράψω περὶ Ἁγίου Ὄρους, [illegible]. Τί μ' ἀπεκρίθη; «Θὰ γράψῃς καὶ σύ, ἀφοῦ ἔγραψα ἐγώ! Σὺ ποῦ [illegible] ἔδειξε διὰ τῆς χειρὸς τὴν γῆν. «Ἐγὼ ποῦ;» καὶ ἔδειξε τὸν οὐρανόν. — Ἀπεῖχον βεβαίως· εἶπον εἰς αὐτόν — ἀλλὰ προσέθηκεν· «θὰ ἰδῇς σοβαρά.» Ἠναγκάσθην ν' ἀναγγείλω παραθεὶς εἰς τὸν Νικολαΐδην ὅτι ὁ Θωμᾶς δὲν εἶναι καλά. Μετ' ὀλίγον [illegible] ἀπέθανε παράφρων.

Τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν ἐγνώρισαν ἄλλοι. Τὸ 1875-76 ὅτε πολλοὶ ἠγοράσθησαν τῶν [illegible], ἡ γελοιογραφικὴ ἐφημερὶς τοῦ Θεοδώρου Κασάπη παρίστανεν αὐτοὺς ἔχοντας ἐνδεδυμένους ἀνδρικὰς πλαγγόνας — τοὺς θαυμάζοντας αὐτοὺς κούφους καὶ τοὺς ἐν «Θράκῃ» συνεργάτας — καὶ προσφέροντας δῶρα ἀνάκτας ἐκεῖ.

δὲ περὶ τοῦ Βλασίου Γαβριηλίδου ἔγραψε·

«Ἔχω τὸν Γαβριηλίδην εἶναι κοῦπα ἀλλαχτή·
ἐβαπτίσθηκε στὴν κάπαρ, καὶ τὸ σόμα γερμανίζει,
ἔχει καί, πετρὰ ἰδέα· στοὺς αἰθέρας ἀρμενίζει.
Ποιὸς τὸν θέλει; Ποιὰ τὸν παίρνει γιὰ σαπούνια ἀπελαχτή;»

τὸν ταλαίπωρον Παναγιώτην Θωμᾶ θαυμαστὴς ἐχαρακτήριζε, εὐθὺς μετὰ τὸν Βλάσην.

«Ἀναίδης δὲν σᾶς ἀρέσει, σᾶς προσφέρω τὸν Θωμᾶ·
Εἰς τὰς φθίνας τοῦ φάρμακον ἔχει τὰς σαλαμάνδρας·
καὶ μὲ ἕνα αὐτοπαπόνημα ἀπεσιωπηθεὶς ὀρθοῦται
καὶ μυστικὰ καὶ δακρύων, ἀθάνατος δὲν λογᾶ.»

Παρουσίαζε στίχους, ἢ προτιμώμενα ἀποσπάσματα εἰς τὸν «Μῶμον», καὶ τὸ σύνταγμα αὐτοῦ Καθημερινοῦ γραφομένους ἀπεδέχθησαν, διὰ τοὺς πολλοὺς παρέδιδε τὰ πρόσωπα.

Οἱ δὲ περὶ Χαλύβου μανθάνοντες | γνώριμοι εἶναι ἔπρεπε ἐχυμένους ὅλους στίχους τοιούτους | διαδίδεις περὶ ~~τοῦ γνωστοῦ~~ Λεωνίδα Χρυσοβέργη καὶ Ἠλία Μαλιάκα | καὶ τὸν ἐπαδὸν Ἀχιλέα, συνθέτη ὁ βιβλιοπώλης Ἰωάν. Ἀλιμπέρτης, ὁ μέλλων γραφεῖον τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα.